

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyní Mgr. et Mgr. Lenkou Bahýřovou, Ph.D. ve věci

žalobce: **A. K.**
st. přísl. X
t. č. hlášený pobyt X
adresa pro doručování X

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
Odbor azylové a migrační politiky
sídlem Nad Štolou 936/3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 11. 2021, č. j. OAM-777/ZA-ZA11-ZA20-2021,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

- 1. Žalovaný rozhodnutím ze dne 12. 11. 2021, č. j. OAM-777/ZA-ZA11-ZA20-2021 (dále jen „napadené rozhodnutí“), které nabylo právní moci dne 7. 12. 2021, rozhodl o žádosti žalobce o udělení mezinárodní ochrany tak, že tato žádost je nepřípustná podle § 10a odst.

1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (dále jen „zákon o azylu“) a řízení o udělení mezinárodní ochrany zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.

II. Napadené rozhodnutí a související skutkové okolnosti

2. Žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany dne 10. 9. 2021 (jeho první žádost byla rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 7. 2021 zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu). Jako důvod uvedl, stejně jako v předchozí žádosti, že má ve vlasti problémy kvůli bytu, ze kterého jej chtěla jeho sestra se svým druhem vystrnadit, a tento sestřin druh žalobci kvůli tomu vyhrožoval.
3. Součástí správního spisu je materiál „Gruzie, Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu“ z listopadu 2020. Podle této zprávy v Gruzii obecně nedochází k porušování základních práv a svobod. Centrální vláda nemá pod kontrolou pouze separatistické regiony Abcházie a Jižní Osetie. V Gruzii nedochází k pronásledování ve smyslu čl. 9 směrnice č. 2011/95/EU, ani k mučení nebo nelidskému či ponižujícímu zacházení, trestům či hrozbě z důvodu svévolného násilí. Gruzie má na zákonné úrovni zakomponovanou úroveň ochrany jednotlivce na podobné úrovni jako v zemích EU, ústava země garantuje základní práva a svobody, byť některé nedostatky (např. porušování soudní nestrannosti či porušování soukromí a násilí vůči LGBTI osobám) přetrvávají. Gruzie je členem OSN a přistoupila k základním lidskoprávním úmluvám. Gruzínská vláda také spolupracovala s Úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky i s dalšími humanitárními organizacemi na poskytování ochrany a pomoci vnitřně přesídleným osobám, uprchlíkům a dalším skupinám. Gruzínští občané mohou podat stížnost ke státnímu zastupitelství. Případným zneužitím pravomocí státních úřadů se rovněž zabývá ombudsman a řada nevládních organizací, které poskytují efektivní pomoc v případech porušení práv jednotlivců.
4. Žalovaný shledal na základě výpovědi žalobce, informací ze spisového materiálu k předchozí žádosti žalobce a dále informací plynoucích z citovaného materiálu „Gruzie, Hodnocení Gruzie jako bezpečné země původu“ z listopadu 2020, že žalobce uvádí naprosto stejný motiv svého odchodu z vlasti, jako uváděl v průběhu správního řízení o své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany. Nesdělil žádné nové skutečnosti, pro které by se měl žalovaný těmito důvody opětovně zabývat a posuzovat je; žalovaný proto odkázal na své rozhodnutí vydané ve správním řízení o první žádosti žalobce o mezinárodní ochranu. Od této doby, tj. ode dne 15. 7. 2021, nedošlo v Gruzii k žádné změně, která by mohla představovat novou skutečnost ve smyslu § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu.

III. Žaloba a vyjádření žalovaného

5. Žalobce namítl, že žalovaný porušil § 25 písm. i) zákona o azylu ve spojení s § 10a písm. e) zákona o azylu, které nemělo být aplikováno, neboť v případě žalobce existují skutečnosti, které nebyly předmětem zkoumání v předchozím pravomocně ukončeném řízení ve věci mezinárodní ochrany. Podle žalobce byl rovněž porušen § 3, § 50 odst. 2, 3, 4 správního řádu a § 14a zákona o azylu.

Žalobce požádal o udělení mezinárodní ochrany, neboť se v případě návratu do země původu obává jednání druhá své sestry, který mu vyhrožuje a snaží se získat žalobcův byt. Pokud by se žalobce vrátil zpět do bytu, tento člověk by mu vyhrožoval zabitím, vyhrožoval mu již před odchodem ze země původu, opakovaně ho napadal, do bytu se

vloupal. V minulosti byl tento muž již jednou trestně stíhán pro napadení, proto žalobce bere jeho výhrůžky vážně. Tyto skutečnosti žalobce již uváděl v předcházejícím řízení. Poté, co žalobce odjel ze země původu, napadl druh sestry také manželku žalobce, která v Gruzii zůstala, poranili ji na ruce a donutili ji byt opustit. Vyhrožují ji rovněž zabitím, pokud se do bytu vrátí. Manželka proto v srpnu 2021 přijela za žalobcem do České republiky a požádala rovněž o mezinárodní ochranu. Skutečnosti týkající se napadení manželky nebyly předmětem zkoumání v rámci předchozího řízení o udělení mezinárodní ochrany.

6. Žalobce z uvedených důvodů navrhl, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
7. Žalovaný uvedl, že incident, při kterém byla manželce žalobce poraněna ruka, již žalobce popisoval ve své první žádosti o udělení mezinárodní ochrany, nejedná se tedy o novou skutečnost. Žalobce v opakované žádosti výslovně potvrdil, že ji podává ze stejných důvodů jako žádost první. Ostatní námitky (výčet údajně porušených zákonných ustanovení) jsou pouze obecné. Žalobci v zemi původu nehrozí azylově relevantní nebezpečí.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s. ř. s.“) podle skutkového a právního stavu zjištěného s přihlédnutím k čl. 46 odst. 3 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. června 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (tzv. procedurální směrnice). O žalobě rozhodoval bez jednání, neboť pro tento postup byly splněny zákonem stanovené podmínky (§ 51 s. ř. s.).
9. Žaloba není důvodná.
10. V posuzované věci byl aplikován § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, podle něhož je žádost o udělení mezinárodní ochrany nepřipustná, podal-li cizinec opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany, kterou ministerstvo posoudilo jako nepřipustnou podle § 11a odst. 1 téhož zákona.
11. Podle § 11a zákona o azylu se otázka přípustnosti opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany odvíjí od toho, zda cizinec uvedl nebo se objevily nové skutečnosti nebo zjištění, které nebyly bez vlastního zavinění cizince předmětem zkoumání důvodů pro udělení mezinárodní ochrany v předchozím pravomocně ukončeném řízení a zároveň svědčí o tom, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo že mu hrozí vážná újma podle § 14a.
12. Ve věci není sporu o tom, že žalobce podal opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany. Tou se podle § 2 odst. 1 písm. f) zákona o udělení azylu rozumí *žádost o udělení mezinárodní ochrany podaná toutéž osobou před nabytím právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany nebo kdykoli po nabytí právní moci rozhodnutí ministerstva ve věci mezinárodní ochrany*. Ze správního spisu vyplývá, že o první žádosti žalobce ze dne 30. 6. 2021 bylo rozhodnuto dne 15. 7. 2021 a toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 10. 8. 2021.
13. Soud porovnal tvrzení žalobce, která uvedl v řízení o první žádosti, s tvrzeními uvedenými v žádosti opakované a musí přisvědčit žalovanému. Již v první žádosti žalobce uváděl, že jeho manželka byla napadena a že jí bylo způsobeno zranění ruky. Shodně poukazoval též

na vyhrožování zabitím ze strany druhá své sestry, pramenícího ze sporů o byt, v němž byl žalobce v zemi původu registrován. S ohledem na skutečnost, že podle § 2 bodu 7 vyhlášky č. 328/2015 Sb. platí, že Gruzie, s výjimkou Abcházie a Jižní Osetie, je v České republice považována za tzv. bezpečnou zemi původu, a že žalobce prokázal, že v jeho konkrétní situaci existují oprávněné důvody danou zemi za bezpečnou nepokládat, byla jeho první žádost o udělení mezinárodní ochrany zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 2 zákona o azylu.

14. Pokud žalobce v opakované žádosti uváděl shodné důvody, pro které žádost o mezinárodní ochranu podal, resp. pro které ze země původu vycestoval, a zároveň nebylo zjištěno (a žalobce to ani netvrdí), že by se situace v zemi původu od doby rozhodnutí o jeho první žádosti změnila, žalobě nelze přisvědčit. Nadto lze podotknout, že potíže manželky žalobce, jež žalobce nepravdivě označil za skutečnosti nově tvrzené, se žalobce týkají pouze nepřímo. Námitky porušení § 3, § 50 odst. 2, 3, 4 správního řádu a § 14a zákona o azylu soud rovněž důvodnými neshledal; tato údajná pochybení byla vznesena pouze v obecné rovině a nelze je proto ani považovat za řádně uplatněné žalobní body.
15. Vzhledem k tomu, že byly splněny podmínky pro aplikaci institutu nepřípustnosti žádosti o mezinárodní ochranu ve smyslu § 10a odst. 1 písm. e) zákona o azylu, žalovaný postupoval v souladu se zákonem, pokud řízení zastavil podle § 25 písm. i) zákona o azylu.
16. Z uvedených důvodů soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto ve smyslu § 60 s.ř.s. Žalobce neměl ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Úspěšnému žalovanému žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti nevznikly, náhrada nákladů řízení mu tudíž přiznána nebyla (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014 – 47).
17. Vzhledem k tomu, že soud o žalobě rozhodl věcně, o návrhu na přiznání odkladného účinku, který byl v žalobě vznesen, již samostatně nerozhodoval.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno dne 18. ledna 2022

Mgr. et Mgr. Lenka Bahýřová, Ph.D., v. r.
samosoudkyně